

کاش هر کس ستاره ای می شد

دیدت ، دیدت ، چه دیداری
نوجوانی من به یاد آید .
از پس کوه که دریا را ،
مرغش با تو ای می داد آید
در دل و جانم آینه گرفت
آتش خفته ام ، زبانه گرفت
خنده و گریه ام ، هم آید
آرزوی دور زنگ آید
گشت باران و بر سرین ریخت
شادمانی کودکی به رقص آید
هر چه غم بود ، تهر کرد و گریخت
با تو عهد گزیده ، باز آید
چه درفش و دلتواز آید
کاش دنیا غرقه در عوتم
فایغ از آنت جدائی بود
کاش دوری و دشمنی می مرد
زندگی عشق و آشنائی بود
کاش هر کس ستاره ای می شد
که پر از نور و آشنائی بود .

+ + +

عزیز